

दानिएलचे पुस्तक - बासष्टावा भाग

विल्यम मिलर यांच्या भविष्यवाणीविषयक दृष्टान्तातील रत्नांचे उद्घाटन: अॅडव्हेंटिझमच्या 'महान प्रकाशा' पासून झालेल्या विचलनाचे समीक्षात्मक परीक्षण आणि खऱ्या पायाभूत तत्त्वांकडे परत येण्याचे आवाहन

Jeff Pippenger

2024-01-26

विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नातील रत्ने मिलराइटांच्या इतिहासात जशी चमकली त्यापेक्षा दहा पटीने अधिक तेजाने चमकतील. त्यांच्या इतिहासकाळात वाढविण्यात आलेल्या ज्ञानाविषयी मिलराइटांची समज अचूक होती, परंतु अपूर्ण होती. जेव्हा त्यांची समज अधिक अचूक ऐतिहासिक संदर्भात स्थापित केली जाते, तेव्हा ती अधिक गंभीर परिणाम दर्शविते; कारण ती केवळ रत्नांनी दर्शविलेल्या भविष्यसूचक सत्यांचा विस्तार करत नाही, तर ती शेवटच्या दिवसांतील दहा कुमारिकांसाठीची परीक्षा देखील उत्पन्न करते. मिलराइटांची समज दोन प्रारंभिक तक्त्यांवर (1843 आणि 1850) दर्शविण्यात आली आहे. हे दोन्ही तक्ते हबक्कुकच्या दुसऱ्या अध्यायात भविष्यवाणी केलेल्या तक्त्यांची परिपूर्ती होते, आणि हे तक्ते हबक्कुकची परिपूर्ती होते, तसेच ह्याच सत्यांचा अॅडव्हेंटिझमच्या मूलभूत सत्यांशी संबंध होता, हे भविष्यवाणीच्या आत्म्याने तसेच ओळखून सांगितले होते.

२२ ऑक्टोबर १८४४ च्या महान निराशेनंतर, मिलराइटांना स्वर्गीय पवित्रस्थानाविषयी आणि पवित्रस्थानाशी संबंधित सत्यांविषयी समज प्राप्त होत असताना, काही मूलभूत सत्यांचे आकलन गौरवात वृद्धिंगत झाले. परंतु १८५६ मध्ये अॅडव्हेंटिझमचा लौदीकेय स्थितीत झालेला संक्रमण, आणि १८६३ मध्ये "seven times" याचा त्यांनी केलेला अंतिम नकार, यांमुळे ते लौदीकेयाच्या अरण्यात नेले गेले. १८५० च्या दशकापासून अॅडव्हेंटिझमद्वारे कोणतेही महत्त्वपूर्ण सत्य पुढे आणले गेलेले नाही. जर तुम्हाला त्या दाव्याबद्दल शंका असेल, तर तो चुकीचा का आहे हे ओळखा.

डॅनिएल अध्याय दोन याच्या समजाविषयी मिलराइट लोक बरोबर होते, परंतु त्यांची समज मर्यादित होती. अॅडव्हेंटिझम मिलराइटांच्या समजेपलीकडे कधीच गेला नाही. आज डॅनिएल अध्याय दोनमध्ये प्रतिनिर्दिष्ट सर्व आठ राज्ये पाहता येतात, तसेच नबुखदनेस्सराच्या स्वप्नातील गूढ समजून घेण्यासाठी डॅनिएलने केलेल्या प्रार्थनेचे प्रतीकात्मक अर्थही पाहता येतात. ते गूढ अंतिम भविष्यवाणीतील गूढाचे प्रतिनिधित्व करते, (सर्व संदेषे शेवटच्या दिवसांची ओळख करून देत आहेत), आणि ते अंतिम भविष्यवाणीतील गूढ म्हणजेच योहान ज्याला येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण असे संबोधतो ते होय. "समय जवळ आला आहे" तेव्हा, कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगोदर, ते गूढ उलगडले जाते; आणि पाहण्याची निवड करणाऱ्यांसाठी ते गूढ आता उलगडले जात आहे.

दानियेलाच्या पुस्तकातील "नित्य" याविषयीची मिलराइट समज प्रेरणेने योग्य म्हणून ओळखली गेली होती; परंतु 1901 पर्यंत अॅडव्हेंटिझमने त्या मूलभूत सत्यांचा नकार देण्याची प्रक्रिया सुरू केली, आणि 1930 च्या दशकापर्यंत अॅडव्हेंटिझम पुन्हा जुन्या प्रोटेस्टंट मताकडे परतला, जे असे म्हणते की "नित्य" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्यातील काही एका पैलूचे प्रतिनिधित्व करते. भविष्यवाणीच्या आत्म्याने म्हटल्याप्रमाणे, ते सैतानी मत "स्वर्गातून हाकलून देण्यात आलेल्या देवदूतांकडून" आले होते. आज "नित्य" याविषयीचे योग्य मिलराइट मत केवळ मूर्तिपूजेचे प्रतीक म्हणूनच नव्हे, तर अॅडव्हेंटिझमच्या बंडाचे प्रतीक म्हणूनही पाहिले जाऊ शकते, जे सत्यावर प्रेम न करणाऱ्यांवर प्रबळ भ्रम आणते.

मिलेराइट लोकांना तेवीसशे वर्षांच्या समाप्तीची योग्य तारीख समजावून देण्यात आली होती, आणि महान निराशेनंतर लगेचच अॅडव्हेंटिझमने त्या भविष्यवाणीसंबंधित वाढीव प्रकाश ओळखला; परंतु 1856 ते 1863 या काळात, तसेच अगदी आजपर्यंतही, "सात वेळा" याच्या नकारामुळे, ज्यास ते आपला मध्यवर्ती स्तंभ व पाया असल्याचा दावा

करतात त्या सिद्धांतापासून त्यांनी कोणताही प्रगत प्रकाश पाहिलेला नाही. आज "सात वेळा" हे, (जे पाहण्यास इच्छुक आहेत त्यांच्यासाठी), तेवीसशे वर्षांच्या भविष्यवाणीतील प्रत्येक कालखंडाशी थेट संबंधित असल्याचे पाहिले जाऊ शकते.

पहिली एकोणपन्नास वर्षे म्हणजे भूमीने प्रत्येक सातव्या वर्षी विश्रांती घ्यावयाची जी चक्ररचना आहे, ती सात वेळा पुनरावृत्त होते, तिचे प्रतिनिधित्व करतात. चारशे नव्वद वर्षे ही केवळ प्राचीन इस्राएलासाठी परीक्षाकाल दर्शवत नाहीत, तर ती हेही स्पष्ट करतात की भूमीला विश्रांती देण्याच्या आज्ञेविरुद्ध किती वर्षे बंड केले जाईल, ज्यायोगे भूमीला विश्रांती घेण्यापासून रोखण्यात आलेल्या एकूण सत्तर वर्षांची संख्या पूर्ण होईल (आणि हाच त्या बंडखोरीमुळे आलेल्या बंदिवासाचा कालावधी आहे). ख्रिस्ताने करार दृढ केलेला जो सप्ताह आहे, तो क्रूसापर्यंत साडेतीन वर्षे आणि क्रूसानंतर साडेतीन वर्षे अशा रचनेने विभागलेला आहे. त्या सप्ताहात ख्रिस्त सर्व मनुष्यांना एकत्र करीत होता, कारण त्याने असे म्हटले होते की, तो उंच केला गेला तर तो सर्व मनुष्यांना एकत्र करील.

आता या जगाचा न्याय होत आहे; आता या जगाचा अधिपती बाहेर फेकला जाईल. आणि मी, जर पृथ्वीवरून वर उचलला गेलो, तर सर्व मनुष्यांना माझ्याकडे ओढून घेईन. योहान 12:31, 32.

ज्या दोन हजार पाचशे वीस दिवसांत ख्रिस्ताने करार दृढ केला व मनुष्यांना स्वतःकडे एकत्र केले, ते देवाने आपल्या कराराच्या कलहामुळे आपल्या बंडखोर लोकांना विखुरून टाकलेल्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतात. इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याविरुद्ध पूर्ण झालेल्या "सात वेळा" इ.स.पू. 723 मध्ये सुरू होऊन इ.स. 1798 मध्ये समाप्त झालेल्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या विखुरणुकीचे प्रतिनिधित्व करतात. इ.स. 538 हे वर्ष या दोन कालखंडांना विभागते आणि बारा शंभर साठ वर्षांचे दोन अनुक्रमिक कालखंड निर्माण करते. पहिला कालखंड पगानवादाद्वारे पवित्रस्थान व सैन्यदल यांच्या तुडविण्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि दुसरा पोपसत्तावादाद्वारे साध्य झालेल्या तुडविण्याचे.

इ.स.पू. ६७७ मध्ये आरंभ होऊन इ.स. १८४४ मध्ये समाप्त झालेल्या दक्षिणी राज्याविरुद्धच्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या "सात काळांचा" शेवट २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी झाला. हे कराराच्या शापाचे एक प्रतीक आहे, आणि प्रायश्चित्ताच्या दिवशी फुंकावयाच्या जुबिलीच्या कर्ण्याच्या निनादाने त्याची समाप्ती झाली. २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी सुरू झालेला प्रतिरूपात्मक प्रायश्चित्ताचा दिवस हा एका कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो. तो चौकशी न्यायाचा कालखंड आहे, आणि त्या कालावधीत सात या पवित्र चक्राशी संबंधित जुबिलीचा कर्णा फुंकला जाणे अपेक्षित होते.

परंतु सातव्या देवदूताच्या आवाजाच्या दिवसांत, तो कर्णा फुंकण्यास आरंभ करील तेव्हा, देवाचे गूढ पूर्ण होईल, जसे त्याने आपल्या सेवक संदेष्ट्यांना घोषित केले आहे. प्रकटीकरण 10:7.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी आरंभ झालेल्या सातव्या तुतारीचा नाद, लेवीय पुस्तकाच्या पंचविसाव्या अध्यायात मांडल्याप्रमाणे, सातांच्या पवित्र चक्रातील जुबिलीच्या तुतारीचे प्रतिनिधित्व करतो. मिलरवादी अखेरीस तेवीसशे वर्षांच्या भविष्यवाणीच्या कालमापनाबाबत बरोबर ठरले, आणि महान निराशेनंतर लगेचच अँडव्हेंटिझमला त्यातील अधिक अर्थ समजू लागला; परंतु आज मिलरचे तेवीसशे वर्षांच्या कालावधीचे "रत्न" दहापट अधिक तेजाने प्रकाशत आहे. तेवीसशे वर्षांच्या कालावधीत अंतर्भूत असलेल्या सात कालखंडांचे प्रतिनिधित्व करणारे प्रत्येक भविष्यसूचक वैशिष्ट्य, लेवीय पुस्तकाच्या पंचविसाव्या व सव्वीसाव्या अध्यायांतील दोन हजार पाचशे वीस वर्षांशी ("सात वेळा") थेट भविष्यसूचक संबंध राखते.

मिलराइटांनी धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि कॅथलिक धर्म यांचा हा दावा नाकारला की, "तुझ्या लोकांतील लुटारू," ज्यांनी "स्वतःला उंचावले," आणि "पडले," हे अँटिओकस एपीफेन्स याचे प्रतीक होते; आणि ते योग्य होते. त्यांना हे सत्य माहित होते आणि त्यांनी त्याचे समर्थन केले की देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनात "तुझ्या लोकांतील ते लुटारू ज्यांनी दृष्टांत स्थापन केला" असे ज्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे, तो रोम आहे, दृष्टांत स्थापन करणारा एखादा अज्ञात आणि ऐतिहासिकदृष्ट्या क्षुल्लक सिरियन राजा नव्हे.

आज अॅडव्हेंटिस्ट धर्मशास्त्रज्ञ असे शिकवितात की “robbers of thy people” म्हणजे Antiochus Epiphanes होय. आज, मिलराइट इतिहासामध्ये जो युक्तिवाद या गोष्टीचे प्रतिनिधित्व करीत होता की ज्यांना मागे टाकले जात होते त्या पूर्वीच्या करारातील लोकांनी दर्शन समजले नाही, आणि समजूही शकले नाहीत (जे “robbers of thy people” याच्या योग्य समजुतीने स्थापित होते), तोच युक्तिवाद पुन्हा एकदा त्या पूर्वीच्या करारातील लोकांकडून पुन्हा उच्चारला जात आहे, ज्यांना पुन्हा एकदा मागे टाकले जात आहे.

जिथे दर्शन नाही, तिथे लोक नाश पावतात; पण जो व्यवस्था पाळतो, तो धन्य आहे. नीतिसूत्रे 29:18.

मिलेराइटांनी योग्य रीतीने शिकवले की लेवीयविवरण छब्बीसमधील दोन हजार पाचशे वीस वर्षे (“सात काळ”) ही बायबलमधील सर्वात दीर्घ आणि अंतिम कालविषयक भविष्यवाणी होती; परंतु लाओदीकेयी अॅडव्हेंटिझमने 1863 मध्ये त्या “रत्नाला” नाकारले, आणि आज हे पाहिले जाऊ शकते, (जे पाहण्याची इच्छा बाळगतात त्यांच्याकडून), की “सात काळ” ही बायबलमधील सर्वात दीर्घ कालविषयक भविष्यवाणी आहे, हे ओळखण्यात मिलेराइट योग्य होतेच, पण त्याबरोबरच “शाप”, जो देवाचा संताप आहे, तो इस्राएलच्या उत्तरेकडील आणि दक्षिणेकडील अशा दोन्ही राज्यांवर अंमलात आणला गेला.

आज दानियेलाच्या पुस्तकात (इतर संदेश्यांप्रमाणेच) उल्लेखिलेल्या त्या दोन संतापांच्या अनुक्रमे समाप्ती या ख्रिस्ताने मिलेराइट मंदिर उभारलेल्या काळातील, छेचाळीस वर्षांच्या कालखंडाच्या दोन टोकांच्या आधारदंडांप्रमाणे—पहिला आणि शेवटचा—आहेत, हे दिसून येते; ज्याचे प्रतीक म्हणजे मोशे अरण्यातील निवासमंडप उभारण्यासाठीच्या सूचना ग्रहण करण्याकरिता पर्वतावर असलेले छेचाळीस दिवस; तसेच हेरोदाने मंदिराच्या पुनर्बांधणीसाठी घेतलेली छेचाळीस वर्षे, ज्यांचा परूशी लोकांनी ख्रिस्ताशी झालेल्या त्यांच्या संभाषणात उल्लेख केला, जेव्हा तो व्यापारी आणि नाणे बदलणाऱ्यांनी “नष्ट” केलेल्या मंदिराच्या शुद्धीकरणद्वारे त्यास “उठविण्याविषयी” बोलत होता; आणि तसेच त्याच्या मानवी मंदिराच्या पुनरुत्थानाद्वारेही, जे छेचाळीस गुणसूत्रांनी निर्माण झाले होते. आज मिलेराइटच्या पायाभूत सत्ये पूर्वीइतकीच अचूक आहेत, परंतु आता ती दहापट अधिक गहन आहेत.

आज हे पाहिले जाऊ शकते (जे पाहण्यास इच्छुक आहेत त्यांच्याद्वारे), की ख्रिस्ताने दानिएल अध्याय आठच्या तेराव्या वचनात स्वतःचा परिचय पामोनी असा करून दिला—(अद्भुत गणनाकार, किंवा गुपितांचा गणनाकार)—तेव्हा तो अशा एका दर्शनातील संबंध सादर करीत होता, जे तेवीसशे वर्षांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, आणि दुसऱ्या अशा दर्शनाशी, जे दोन हजार पाचशे वीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करीत होते. या दोन भविष्यसूचक कालखंडांतील संबंध ओळखला गेला, तर हे दिसून येते की ते पोपसत्तेच्या बारा शेंद्वे वर्षांच्या राज्याशी थेट संबद्ध आहेत; आणि ते पुढे दानिएल १२ मधील बाराशे नव्वद वर्षांशी, तसेच त्याच वचनातील तेरा शें पस्तीस वर्षांशीही संबंधित आहे.

दानियेल ८ मधील तेरावा आणि चौदावा वचनांतील त्या दोन दर्शनांशी संबंधित भविष्यसूचक कालखंडांचे आणखी बरेच थेट संबंध आहेत, परंतु ते केवळ पाहण्याची इच्छा असलेल्यांनाच ओळखू येतात. परंतु आज, त्या दोन दर्शनांद्वारे एकत्र आणल्या गेलेल्या सर्व कालखंडांच्या संबंधांपलीकडे, पाल्मोनी या नावाचा प्रकटीकरण आहे (अद्भुत गणनाकर्ता, किंवा रहस्यांचा गणनाकर्ता). त्या दोन वचनांबाबत मिलेराइट्स बरोबर होते, परंतु मर्यादित होते; आणि आज अॅडव्हेंटिझम केवळ संपूर्ण आणि पूर्ण अंधकारात आहे.

थांबा, आणि विस्मयचकित व्हा; ओरडा, आणि हंबरडा फोडा: ते मद्यधुंद आहेत, पण द्राक्षारसामुळे नव्हे; ते डगमगत आहेत, पण मादक पेयामुळे नव्हे. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटले आहेत: संदेष्टे आणि तुमचे अधिपती, दृष्टे, यांना त्याने आच्छादिले आहे. आणि सर्व दर्शन तुमच्यासाठी शिक्कामोर्तब केलेल्या पुस्तकातील शब्दांसारखे झाले आहे, जे लोक विद्वान मनुष्याकडे देऊन म्हणतात, “हे कृपया वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी वाचू शकत नाही; कारण त्यावर शिक्का आहे.” आणि ते पुस्तक अशिक्षित मनुष्याला देऊन म्हणतात, “हे कृपया वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी अशिक्षित आहे.” यशया 29:9-12.

सिस्टर व्हाईट असे ओळखून देतात की विल्यम मिलर यांना प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाविषयी "महान प्रकाश" देण्यात आला होता; परंतु प्रकटीकरणाच्या बारावा, तेरावा, सतरावा आणि अठरावा अध्यायांविषयी त्यांची समज, सरळ सांगायचे तर, योग्य नव्हती. त्या चुकीच्या समजुती दोन पवित्र चार्टावर दर्शविलेल्या नाहीत; परंतु प्रकटीकरण, नववा अध्याय, येथून जे दर्शविलेले आहे, ते म्हणजे "रत्न" हे की इस्लामचे प्रतिनिधित्व तीन धिक्कारांनी केलेले आहे.

"प्रचारक आणि लोक यांनी प्रकटीकरणाचे पुस्तक गूढ असून पवित्र शास्त्रांच्या इतर भागांपेक्षा कमी महत्त्वाचे आहे, अशा दृष्टीने त्याकडे पाहिले आहे. परंतु मला दाखविण्यात आले की हे पुस्तक खरोखरच एक प्रकटीकरण आहे, जे विशेषतः त्या लोकांच्या हितासाठी देण्यात आले आहे जे शेवटच्या दिवसांत जगतील, जेणेकरून त्यांना आपले खरे स्थान आणि आपले कर्तव्य निश्चितपणे समजण्यासाठी मार्गदर्शन मिळावे. देवाने विल्यम मिलर यांच्या मनाला भविष्यवाण्यांकडे वळविले आणि त्यांना प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाविषयी महान प्रकाश दिला." Early Writings, 231.

सिस्टर व्हाईट यांच्या लिखाणातील "great light" हा शब्दप्रयोग अत्यंत माहितीपूर्ण आहे. मिलरला प्रकटीकरणातील मंडळ्या, मुद्रिका आणि रणशिगे समजली होती, कारण पवित्र देवदूतांनी या विषयांवर "त्याच्या मनास मार्गदर्शन केले" होते. मिलरला देण्यात आलेले "great light" हे दोन पवित्र पट्टिकांवर दर्शविण्यात आले होते, आणि जे सिद्धांतात्मक सत्य त्या "great light" होते, त्यांची त्याच्या स्वप्नात "jewels" अशी ओळख करून देण्यात आली. अॅडव्हेंटिझमला ते "great light" देण्यात आले, आणि 1863 पासून बनावट रत्नांनी ते झाकण्यास त्याने आरंभ केला. "light" चे तत्त्व असे आहे की "light" हेच ते साधन आहे ज्याचा उपयोग ख्रिस्त एखाद्या व्यक्तीचा किंवा लोकसमूहाचा न्याय करण्यासाठी करतो.

"प्रकाश" एखाद्या लोकांचा न्याय करतो एवढेच नव्हे, तर त्यांनी प्रतिकार केला नसता तर त्यांना प्राप्त होऊ शकला असता तो "प्रकाश" देखील न्याय करतो (जसे त्यांनी 1856 मध्ये केले, अनेक उदाहरणांपैकी केवळ एक म्हणून). "प्रकाशाशी" संबंधित दुसरा गुणधर्म असा आहे की, जो "प्रकाश" नाकारला जातो, तो त्यानुसार समप्रमाणात अंधार उत्पन्न करतो. अॅडव्हेंटिझमने देवाने मिलरला दिलेला "महान प्रकाश" नाकारला व झाकून टाकला; हा प्रकाश अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्त्वांचे प्रतिनिधित्व करतो.

"जो पृष्ठभागाच्या खाली पाहतो, जो सर्व मनुष्यांची अंतःकरणे वाचतो, तो ज्यांना "मोठा प्रकाश" लाभला आहे त्यांच्याविषयी म्हणतो: 'ते आपल्या नैतिक व आध्यात्मिक स्थितीमुळे दुःखी आणि स्तब्ध झालेले नाहीत.' होय, त्यांनी आपले स्वतःचे मार्ग निवडले आहेत, आणि त्यांच्या जीवाला त्यांच्या घृणास्पद गोष्टींमध्ये आनंद वाटतो. 'मीही त्यांच्या भ्रमांची निवड करीन, आणि त्यांच्या भयकारक गोष्टी त्यांच्यावर आणीन; कारण मी हाक मारली तेव्हा कोणी उत्तर दिले नाही; मी बोललो तेव्हा त्यांनी ऐकले नाही; तर त्यांनी माझ्या दृष्टीसमोर वाईट केले, आणि ज्यात मला आनंद नव्हता तेच त्यांनी निवडले.' 'देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, की त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा,' कारण त्यांनी तारण पावावे म्हणून 'सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही,' 'तर त्यांनी अधर्मात आनंद मानला.' यशया 66:3, 4; 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:11, 10, 12."

"स्वर्गीय शिक्षकाने विचारले: 'तुम्ही योग्य पायावर बांधणी करीत आहात आणि देव तुमची कर्मे स्वीकारतो, अशा दिखाव्यापेक्षा मनाला फसविणारी अधिक प्रबळ भूल कोणती असू शकते, जेव्हा प्रत्यक्षात तुम्ही अनेक गोष्टी जगतिक नीतीनुसार करीत आहात आणि यहोवाविरुद्ध पाप करीत आहात? अहो, ही किती महान फसवणूक आहे, किती मोहक भ्रम आहे, जो त्या मनांवर ताबा मिळवितो, जेव्हा "एके काळी सत्य जाणलेले" लोक, देवभक्तीच्या आत्म्याऐवजी आणि तिच्या सामर्थ्याऐवजी तिच्या केवळ बाह्य रूपालाच खरे मानतात; जेव्हा ते असे समजतात की ते धनवान आहेत, संपत्तीने परिपूर्ण झाले आहेत आणि त्यांना कशाचीही गरज नाही, परंतु प्रत्यक्षात त्यांना सर्व गोष्टींची गरज आहे.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.

लाओदिकेया, ज्यामध्ये १८५६ मध्ये अॅडव्हेंटिझम परिवर्तित झाले, ती त्यांचे प्रतिनिधित्व करते ज्यांना एके काळी "महान प्रकाश" देण्यात आला होता, परंतु ज्यांचे भविष्य दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांस पत्रातील "प्रबळ भ्रम" स्वीकारण्याचे ठरलेले आहे; आणि त्या सर्व काळात ते असा विश्वास ठेवत राहतात की बनावट नाणी व रत्ने आपणून

त्यांनी उभारलेला खोटा पाया हा देवाने नेमलेला आहे, पण प्रत्यक्षात तो वाळूवर बांधलेला पाया आहे. अॅडव्हेंटिझम हे “एक मंडळी आहे जिच्याकडे महान प्रकाश, महान पुरावा होता”, परंतु ती अशी “मंडळी” आहे की जिने “प्रभूने” “पाठविलेला संदेश” टाकून दिला आहे, आणि त्यानंतर तिने “अत्यंत अविवेकी विधाने, खोटी गृहितके आणि खोटे सिद्धांत” स्वीकारले आहेत.

“असंस्कारित सेवक स्वतःला देवाविरुद्ध उभे करीत आहेत. ते एकाच श्वासात ख्रिस्ताची आणि या जगाच्या देवाची स्तुती करीत आहेत. जरी ते उघडपणे ख्रिस्ताचा स्वीकार करीत असल्याचा दावा करीत असले, तरी ते बरब्बासला आलिंगन देतात, आणि आपल्या कृतींनी म्हणतात, ‘हा मनुष्य नव्हे, तर बरब्बास.’ या ओळी वाचणाऱ्या सर्वांनी सावध राहावे. सैतानाने तो काय करू शकतो याचा गर्व केला आहे. ख्रिस्ताने आपल्या मंडळीत जी एकता असावी अशी प्रार्थना केली होती, ती एकता भंग करावी, असे त्याला वाटते. तो म्हणतो, ‘मी पुढे जाईन आणि ज्यांना मी फसवू शकेन त्यांना फसविण्यासाठी, टीका करण्यासाठी, दोष देण्यासाठी, आणि असत्य ठरविण्यासाठी एक खोटा आत्मा होईन.’ ‘ज्या मंडळीला मोठा प्रकाश मिळाला आहे,’ मोठा पुरावा मिळाला आहे, त्या मंडळीने फसवणुकीच्या पुत्राला आणि खोट्या साक्षीला आश्रय दिला, तर ती मंडळी प्रभूने पाठविलेला संदेश टाकून देईल, आणि अत्यंत अविवेकी दावे, खोटे तर्क, आणि खोटे सिद्धांत स्वीकारेल. सैतान त्यांच्या मूर्खपणावर हसतो; कारण सत्य काय आहे हे त्याला ठाऊक आहे.”

“पुष्कळजण आपल्या व्यासपीठांवर उभे राहतील; त्यांच्या हातात खोट्या भविष्यवाणीची मशाल असेल, जी सैतानाच्या नरकसदृश मशालीपासून प्रज्वलित केलेली असेल. जर शंका आणि अविश्वास जोपासले गेले, तर जे लोक आपण फार काही जाणतो असे समजतात, त्यांच्यामधून विश्वासू सेवक दूर केले जातील. ख्रिस्त म्हणाला, ‘जर तू, किमान या तुझ्या दिवशी, तुझ्या शांतीशी संबंधित गोष्टी ओळखल्या असत्या! परंतु आता त्या तुझ्या डोळ्यांपासून लपविल्या गेल्या आहेत.”

“तरीदेखील, देवाचा पाया स्थिर उभा आहे. प्रभू आपले कोण आहेत हे जाणतो. पवित्र केलेल्या सेवकाच्या तोंडात कपट नसावे. तो दिवसाप्रमाणे उघड, आणि प्रत्येक प्रकारच्या दुष्टतेच्या डागापासून मुक्त असला पाहिजे. पवित्र केलेली सेवाकार्याची व्यवस्था आणि मुद्रणकार्य ही या विकृत पिढीवर सत्याचा प्रकाश झळकविण्यात एक सामर्थ्य ठरेल. प्रकाश, बंधूनो, अधिक प्रकाश आपल्याला हवा आहे. सियोनमध्ये रणशिंग फुंका; पवित्र पर्वतावर इशान्याचा नाद करा. प्रभूची सेना पवित्र अंतःकरणांनी एकत्र करा, जेणेकरून प्रभू आपल्या लोकांशी काय बोलेल ते ते ऐकतील; कारण जे कोणी ऐकतील त्यांच्यासाठी त्याने वाढता प्रकाश दिला आहे. त्यांनी शस्त्रसज्ज व सिद्ध होऊन युद्धासाठी वर यावे—पराक्रमीविरुद्ध प्रभूच्या सहाय्यासाठी. देव स्वतः इस्राएलासाठी कार्य करील. प्रत्येक खोटे बोलणारी जीभ शांत केली जाईल. घडवून आणल्या जात असलेल्या फसव्या डावपेचांचा देवदूतांच्या हातांनी पाडाव केला जाईल. सैतानाचे बुरुज कधीही विजयी होणार नाहीत. तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाबरोबर विजय असेल. जसा प्रभूच्या सेनेच्या सेनापतीने यरीहोच्या भिंती पाडल्या, तसाच प्रभूच्या आज्ञा पाळणारा लोकसमुदाय विजयी होईल, आणि सर्व विरोधी तत्त्वे पराभूत होतील. ज्या देवाच्या सेवकांनी स्वर्गातून पाठविलेला संदेश त्यांच्यापर्यंत आणला आहे, त्यांच्याविषयी कोणत्याही जीवाने तक्रार करू नये. त्यांच्यात दोष शोधणे आता तरी थांबवा, असे म्हणत, ‘ते फार ठाम आहेत; ते फार कठोरपणे बोलतात.’ ते कदाचित कठोरपणे बोलत असतील; परंतु त्याची गरज नाही काय? जर ऐकणारे त्याच्या वाणीची किंवा त्याच्या संदेशाची दखल घेणार नसतील, तर देव त्यांच्या कानांना झणझणीत करील. जे देवाच्या वचनाचा विरोध करतात त्यांना तो धिक्कारेल.”

“आपल्यामध्ये एक लोक म्हणून जे काही येऊन आपल्याला दोष दाखवील, ताडील, आणि आपले भ्रम दूर करण्यास उद्युक्त करील, ते काहीही आपल्या मध्ये येऊ नये यासाठी सैतानाने शक्य ते प्रत्येक उपाय योजले आहेत. परंतु असे एक लोक आहे जे देवाचा कराराचा संदूक वाहतील. काही जण आपल्यामधून बाहेर पडतील, जे पुढे संदूक वाहणार नाहीत. पण हे लोक सत्याला अडथळा निर्माण करण्यासाठी भिंती उभ्या करू शकणार नाहीत; कारण ते शेवटपर्यंत पुढे आणि वरच जात राहिल. भूतकाळात देवाने पुरुष उभे केले आहेत, आणि आजही त्यांच्याकडे संधीची प्रतीक्षा करीत, त्याची आज्ञा पाळण्यास सिद्ध असे पुरुष आहेत—असे पुरुष, जे

कच्च्या गिलाव्याने लिंपलेल्या भिंतींसारख्या असलेल्या निर्बंधांतून मार्ग काढत पुढे जातील. जेव्हा देव आपला आत्मा मनुष्यांवर ठेवतो, तेव्हा ते कार्य करतील. ते परमेश्वराचे वचन जाहीर करतील; ते आपला आवाज कर्ण्यसारखा उंचावतील. त्यांच्या हातात सत्य कमी होणार नाही किंवा आपले सामर्थ्य गमावणार नाही. ते लोकांना त्यांचे अपराध, आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखवतील.” Testimonies to Ministers, 409-411.

“दैनिक” या सैतानी प्रतीकाची ख्रिस्ताचे प्रतीक म्हणून ओळख करणे म्हणजे “ख्रिस्त आणि या जगाच्या देवाची एकाच श्वासात स्तुती करणे होय. जरी उघडपणे ते ख्रिस्ताला स्वीकारत असल्याचा दावा करीत असले, तरी ते बरअब्बासला कवटाळतात, आणि आपल्या कृतींनी असे म्हणतात, ‘हा मनुष्य नव्हे, तर बरअब्बास.’” मिलरच्या स्वप्नात “रत्ने” म्हणून दर्शविलेल्या सत्यांना, आणि तसेच दोन पवित्र पट्ट्यांवर चित्ररूपाने स्पष्ट करण्यात आलेल्या सत्यांना, मिलरला देण्यात आलेला “महान प्रकाश” असे म्हणतात, आणि तोच अॅडव्हेंटिझमने नाकारला आहे.

ते सैतानी प्रतीकाद्वारे ख्रिस्ताची स्तुती करीत असल्याचा दावा करतात, आणि ते देवाच्या पायावर उभे आहेत असे म्हणतात, परंतु तो एक बनावट पाया आहे, जो त्या दोषपूर्ण सिद्धांतात्मक रचनेवर आपली भूमिका घेणाऱ्या सर्वांवर प्रबळ भ्रम आणतो. सूर्याखाली काहीही नवे नाही, आणि आधुनिक इस्राएल हे केवळ प्राचीन इस्राएलच्या भविष्यवाणीतील पावलांवर चालत आहे.

“एक गोष्ट माझ्या आत्म्यावर ओझे आणते: देवाच्या प्रेमाचा महान अभाव, जो प्रकाश व सत्य यांना सतत विरोध केल्यामुळे, आणि जे सक्रिय सेवाकार्यात गुंतलेले होते अशांच्या प्रभावामुळे हरपला गेला आहे; ज्यांनी, पुराव्यावर पुरावा साचून उभा असताना, देवाने पाठविलेल्या संदेशाच्या कार्याला निष्प्रभ करण्यासाठी आपला प्रभाव वापरला आहे. मी त्यांचे लक्ष यहुदी राष्ट्राकडे वेधते आणि विचारते, आपण आपल्या बंधूंना अंध प्रतिकाराच्या ह्याच मार्गाने चालत जाऊ द्यायचे का, परीक्षाकाळाच्या अगदी शेवटापर्यंत? जर कधी एखाद्या लोकसमूहाला खरे व विश्वासू पहारेकरी आवश्यक होते—जे शांत बसणार नाहीत, जे दिवस-रात्र देवाने दिलेल्या इशान्यांचा निनाद करीत राहतील—तर ते सातव्या-दिवशीचे अॅडव्हेंटिस्ट आहेत. ज्यांना महान प्रकाश लाभला आहे, धन्य संधी प्राप्त झाल्या आहेत, आणि जे कपरनहूमप्रमाणे विशेषाधिकारांच्या दृष्टीने स्वर्गापर्यंत उंचावले गेले आहेत, त्यांनी त्या संधीचा उपयोग न केल्यामुळे, दिलेल्या प्रकाशाच्या महानतेस अनुरूप अशा अंधकारात सोडले जावे काय?”

“जे बंधूजन जनरल कॉन्फरन्समध्ये एकत्र जमतील, त्यांना लाओदीकेयांना देण्यात आलेल्या संदेशाकडे लक्ष द्यावे, अशी मी विनवणी करू इच्छितो. त्यांची आंधळेपणाची अवस्था किती दयनीय आहे! हा विषय तुमच्या निदर्शनास पुन्हा पुन्हा आणण्यात आला आहे, परंतु तुमच्या आध्यात्मिक स्थितीबद्दलची तुमची असमाधानाची भावना सुधारणा घडवून आणेल इतकी खोल व वेदनादायक ठरलेली नाही. ‘तू म्हणतोस, मी धनवान आहे, मालमत्तेने समृद्ध झालो आहे, आणि मला कशाचीही गरज नाही; आणि तुला ठाऊक नाही की तू दुर्दैवी, दीनवाणा, दरिद्री, आंधळा आणि नागडा आहेस.’ आत्मफसवणुकीचा दोष आमच्या मंडळ्यांवर आहे. अनेकांचे धार्मिक जीवन हे असत्य आहे.” Manuscript Releases, volume 16, 106, 107.

“कफर्णहूम” हे ते नगर होते जे येशूने स्वतःचे नगर म्हणून निवडले होते.

“कफर्णहूम येथे येशू आपल्या ये-जा करणाऱ्या प्रवासांच्या मधल्या काळात राहात असे, आणि ते ‘त्याचे स्वतःचे नगर’ म्हणून ओळखले जाऊ लागले. ते गालील समुद्राच्या किनाऱ्यावर होते, आणि जरी प्रत्यक्ष त्या सुंदर गन्नेसरेतच्या मैदानावर नसले तरी त्याच्या सीमेच्या जवळ होते.” द डिजायर ऑफ एजेस, 252.

ख्रिस्ताने कफर्णहूमची निवड केली, जशी त्याने प्राचीन काळी यरुशलेमची केली होती.

आणि त्याच्या पुत्राला मी एक वंश देईन, जेणेकरून माझा सेवक दावीद याला यरुशलेममध्ये, त्या नगरात, जे मी माझे नाव तेथे स्थापित करण्यासाठी निवडले आहे, माझ्यासमोर सदैव एक दिवा असावा. 1 राजे 11:36.

ख्रिस्ताने 1844 मध्ये अॅडव्हेंटिझमची आपल्या नगरी म्हणून निवड केली, आणि 1863 पर्यंत अॅडव्हेंटिझमने “यरीहो” ही नगरी पुन्हा उभारली, जी लाओदिकीया-सदृश सुखसुविधा व समृद्धीचे प्रतीक आहे. जसे प्राचीन इस्राएलाबाबत होते, तसेच आधुनिक इस्राएलाबाबतही आहे. अॅडव्हेंटिझम असा विश्वास ठेवते की ते देवाच्या विशेष नगरीचे नागरिक आहेत, परंतु त्यांनी त्या “महान प्रकाशाला” नाकारले आहे, जो नागरिकत्वाचा पुरावा प्रदान करतो. एली, हॉपनी आणि फिनहास यांच्या काळातील शिलोप्रमाणेच, अॅडव्हेंटिझमवर त्या “महान प्रकाशानुसार” न्याय केला जाईल, जो स्वीकारण्याची संधी त्यांना देण्यात आली होती.

“देवाची मुले असल्याचा दावा करणाऱ्यांमध्ये किती अल्प सहनशीलता प्रकट झाली आहे, किती कडू शब्द बोलले गेले आहेत, आणि आपल्या विश्वासाचे नसलेल्यांविरुद्ध किती निषेधाचे उद्गार काढले गेले आहेत. अनेकांनी इतर मंडळ्यांतील लोकांकडे मोठे पापी म्हणून पाहिले आहे, परंतु प्रभु त्यांच्याकडे अशा रीतीने पाहत नाही. जे इतर मंडळ्यांच्या सदस्यांकडे अशा प्रकारे पाहतात, त्यांनी देवाच्या पराक्रमी हाताखाली स्वतःस नम्र करण्याची गरज आहे. ज्यांचा ते निषेध करतात, त्यांना कदाचित फार थोडा प्रकाश, थोड्याच संधी आणि विशेषाधिकार लाभले असतील. आपल्या मंडळ्यांतील अनेक सदस्यांना जितका प्रकाश लाभला आहे, तितका त्यांना लाभला असता, तर ते कितीतरी अधिक वेगाने पुढे गेले असते, आणि जगासमोर आपल्या विश्वासाचे अधिक उत्तम प्रतिनिधित्व केले असते. जे स्वतःच्या प्रकाशाचा अभिमान बाळगतात, आणि तरीही त्याप्रमाणे चालण्यात अपयशी ठरतात, त्यांच्याविषयी ख्रिस्त म्हणतो, ‘But I say unto you, It shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the day of judgment, than for you. And thou, Capernaum [Seventh-day Adventists, who have had great light], which art exalted unto heaven [in point of privilege], shalt be brought down to hell: for if the mighty works, which have been done in thee, had been done in Sodom, it would have remained until this day. But I say unto you, That it shall be more tolerable for the land of Sodom in the day of judgment, than for thee.’ त्यावेळी येशूने उत्तर देऊन म्हटले, ‘I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent [in their own estimation], and hast revealed them unto babes.’”

“आणि आता, तुम्ही ही सर्व कृत्ये केली आहेत, असे परमेश्वर म्हणतो, आणि मी तुम्हांशी बोललो, पहाटे उठून बोललो, तरी तुम्ही ऐकले नाही; आणि मी तुम्हांला हाक मारली, तरी तुम्ही उत्तर दिले नाही; म्हणून या घराबाबत, जे माझ्या नावाने ओळखले जाते, ज्यावर तुम्ही विश्वास ठेवता, आणि त्या स्थळाबाबत, जे मी तुम्हांला व तुमच्या पितरांना दिले, मी शिलोहला जसे केले तसेच करीन. आणि जसा मी तुमच्या सर्व भावांना, म्हणजेच एफ्राइमाच्या सर्व वंशाला, माझ्या दृष्टीआड टाकून दिले, तसाच मी तुम्हांलाही माझ्या दृष्टीआड टाकून देईन.”

“प्रभूने आमच्यामध्ये अत्यंत महत्त्वाच्या संस्था स्थापन केल्या आहेत, आणि त्यांचे संचालन जसे जगातील संस्थांचे केले जाते तसे नव्हे, तर देवाच्या नियमानुसार केले गेले पाहिजे. त्यांचे संचालन त्याच्या गौरवाकडे एकचित्त दृष्टी ठेवून केले गेले पाहिजे, जेणेकरून सर्व प्रकारे नाश पावत असलेले जीव वाचविले जावेत. देवाच्या लोकांपर्यंत आत्म्याच्या साक्षी आल्या आहेत, तरीही अनेकांनी ताडना, इशारे आणि सल्ले यांकडे लक्ष दिले नाही.”

“हे आता ऐका, अरे मूर्ख लोकांनो आणि ज्यांना समज नाही; ज्यांना डोळे आहेत, तरी ते पाहत नाहीत; ज्यांना कान आहेत, तरी ते ऐकत नाहीत: परमेश्वर म्हणतो, तुम्ही माझा भय बाळगत नाही काय? माझ्या उपस्थितीसमोर तुम्ही थरथरत नाही काय? मी समुद्राची मर्यादा म्हणून वाळू कायमस्वरूपी सीमा ठरविली आहे, जेणेकरून तो ती ओलांडू शकत नाही; आणि त्याच्या लाटा उसळल्या, तरी त्या जिंकू शकत नाहीत; त्या गर्जल्या, तरी त्या तिच्यावरून जाऊ शकत नाहीत. पण या लोकांचे हृदय हट्टी आणि बंडखोर आहे; ते फिरून गेले आहेत आणि निघून गेले आहेत. ते आपल्या मनातही म्हणत नाहीत, चला, आपण आता आपला देव परमेश्वर याचे भय बाळगू या, जो आपल्या काळी पूर्ववृष्टी आणि उत्तरवृष्टी देतो; तो कापणीच्या नेमून दिलेल्या आठवड्यांना आपल्यासाठी

राखून ठेवतो. तुमच्या अधर्मांनी या गोष्टी दूर केल्या आहेत, आणि तुमच्या पापांनी चांगल्या गोष्टी तुम्हांपासून रोखून धरल्या आहेत.... ते न्याय करीत नाहीत—पितृहीनांच्या खटल्याचा न्यायही करीत नाहीत, तरी ते भरभराटीला येतात; आणि गरिबांच्या हक्काचा न्याय ते करीत नाहीत. परमेश्वर म्हणतो, या गोष्टींसाठी मी शिक्षा करणार नाही काय? अशा राष्ट्रावर माझा जीव सूड घेणार नाही काय?”

“प्रभूला असे म्हणण्यास भाग पाडले जाईल काय, ‘तू या लोकांसाठी प्रार्थना करू नकोस, त्यांच्यासाठी आक्रोश किंवा विनवणी उचलू नकोस, आणि माझ्याकडे त्यांच्या वतीने मध्यस्थीही करू नकोस; कारण मी तुझे ऐकणार नाही’? ‘म्हणून सरी रोखून धरल्या गेल्या आहेत, आणि उशिराचा पाऊस झाला नाही.... तरीही तू आता पासून माझ्याकडे हाक मारणार नाहीस काय, माझ्या पित्या, तू माझ्या तारुण्याचा मार्गदर्शक आहेस?’” Review and Herald, August 1, 1893.

पुढील लेखात प्रकाशितवाक्याच्या पुस्तकाविषयी विल्यम मिलर यांना देण्यात आलेल्या “महान प्रकाशाचा” आपण पुढे विचार करणार आहोत.

“ख्रिस्त जगात आला तेव्हा खरी धर्मनिष्ठा प्रत्यक्ष दाखविण्यासाठी, आणि जी तत्त्वे मनुष्यांच्या हृदयांवर व कृतींवर राज्य करावीत ती उंचाविण्यासाठी, तेव्हा ज्यांना इतका महान प्रकाश लाभला होता त्यांच्यावर असत्याने इतकी खोल पकड बसविली होती की, ते यापुढे त्या प्रकाशाला समजू शकत नव्हते, आणि परंपरेच्या बदल्यात सत्य स्वीकारण्याची त्यांना काहीही इच्छा नव्हती. त्यांनी स्वर्गीय शिक्षकाला नाकारले, त्यांनी गौरवाच्या प्रभूला क्रूसावर खिळले, जेणेकरून ते आपल्या स्वतःच्या रूढी व कल्पित गोष्टी टिकवून ठेवू शकतील. हाच आत्मा आज जगात प्रकट होत आहे. मनुष्य सत्याची चौकशी करण्यास टाळाटाळ करतात, कारण त्यांच्या परंपरांना धक्का लागू नये, आणि गोष्टींची नवी व्यवस्था प्रस्थापित होऊ नये. मानवजातीमध्ये चुकण्याची एक सतत प्रवृत्ती आहे, आणि मनुष्य स्वभावतः मानवी कल्पना व ज्ञान यांना फार उंच स्थान देण्याकडे झुकतात, तर दैवी व अनंत अशा गोष्टी ना ओळखल्या जातात ना त्यांचे मोल केले जाते.” Counsels on Sabbath School Work, 47.